

Sygn. akt II Cz 879/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karina Marczak

Sędziowie: SO Sławomir Krajewski (spr.)

SO Tomasz Szaj

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa F. K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 23 września 2013 roku, sygn. akt I Nc 2545/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 września 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie odrzucił sprzeciw Towarzystwa (...) S.A. w S..

W uzasadnieniu podkreślił, iż pozwany został wezwany do usunięcia braku formalnego sprzeciwu m.in. poprzez złożenie odpisu załącznika w postaci akt szkody nr (...)w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 19 lutego 2013 roku, zaś złożył odpis załącznika w dniu 27 lutego 2013 roku.

Sąd Rejonowy podkreślił, iż akta szkody, które zostały skopiowane, zostały wyraźnie wymienione wśród załączników i w postaci kserokopii załączone do sprzeciwu. Z tych względów stanowiły one załączniki, które winny być przedłożone w odpisach.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany i wniósł o jego uchylenie.

Skarżący zarzucił Sądowi pierwszej instancji:

- naruszenie art. 504 § 1 kpc, poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że pozwany dokonał usunięcia braków formalnych sprzeciwu z dnia 5 grudnia 2012 roku - w dniu 27 lutego 2013 roku w sytuacji gdy pozwany dokonał usunięcia braków formalnych w dniu 26 lutego 2013 roku,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, tj. że pozwany dokonał usunięcia braków formalnych sprzeciwu w dniu 27 lutego 2013 roku w sytuacji gdy braki te zostały usunięte w dniu 26 lutego 2013 roku.

W uzasadnieniu wskazał, iż pismo pozwanego w przedmiocie usunięcia braków formalnych sprzeciwu zostało nadanie do Sądu listem poleconym w dniu 26 lutego 2013 roku, na dowód czego skarżący przedłożył wyciąg z pocztowej książki nadawczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 503 § 1 kpc pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. (...). Stosownie natomiast do art. 128 kpc do pisma procesowego – którym niewątpliwie jest sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym - należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych.

Wedle art. 130 § 1 kpc jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym.

Wreszcie stosownie do art. 504 § 1 kpc sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie.

Analiza akt sprawy wskazuje, iż zarządzeniem z dnia 2 stycznia 2013 roku Przewodniczący zobowiązał pozwanego do złożenia załącznika do sprzeciwu w postaci oryginału akt szkody nr (...) (ewentualnie wyraźnie, czytelnie skopiowanych dokumentów, zdjęć tam się znajdujących) i złożenia odpisu ww. załącznika tj. akt szkody nr (...) w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia sprzeciwu.

Tak zakreślona treść zarządzenia w ocenie Sądu Okręgowego bez względu na jego wykonanie w całości czy w części zobowiązania (ewidentny brak odpisu), w terminie bądź też z jego naruszeniem – nie mogła doprowadzić do odrzucenia sprzeciwu.

Istotne bowiem jest to, iż brak formalny do którego usunięcia wzywał stronę przewodniczący nie występował w niniejszej sprawie. Otóż z akt sprawy wyraźnie wynika, iż załącznikiem do sprzeciwu były akta szkody (...), nie zaś (...). W tych też okolicznościach ewentualny brak formalny w postaci nieczytelności załącznika zindywidualizowanego przez Sąd jako akta szkody (...) (...) nie mógł być rozpatrywany pod kątem braku, który uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu, a tylko taki skutek jego nieusunięcia może rodzić negatywne skutki dla strony.

W tych też okolicznościach o ile pozwany wbrew wywodom Sądu pierwszej instancji w terminie wykonał zobowiązanie (koperta k. 130), to jednak nawet brak odpisu załącznika o który wzywał Przewodniczący, z powołaniem na powyższe wywody, nie mógł rodzić skutku w postaci odrzuceniu sprzeciwu.

Mając na uwadze wszystko powyższe, na podstawie art. 386 § 1 kpc, zw. z art. 397 § 2 kpc, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(...)

- (...)

- (...)

(...)

- (...)